Comic by: shazeera a.z

อ่าา...นั่นมันก็แค่แมว...
หลายๆครั้ง.....สิ่งที่เขาหวาดกลัว
ก็เป็นเพียงแค่ความวางเปล่า
เมี๊ยววววววว!
เขารู้ดีว่าชีวิตของเขาจะตกอยู่ใต้ความหวาดกลัว
แบบนี้ต่อไป.. นี่ไม่ใช่ทางที่เขาเลือก..
แต่มันคือโศกนาฏกรรม

ปกติแล้ว
เขาไม่ใช่คนขี้
ขี้หวาดระแวง..

ไม่ใช่
จนกระทั่ง 1 ปีที่แล้ว..
ตอนที่คนเหล่านั้น
พาตัวลูกชายของเขาไป....

หยุดเถิดครับ..
หยุด !!
ในคืนที่เขาจะไม่มีวันลืม คืนที่คนแปลกหน้า
ในเครื่องแบบสองคนหยุดลูกชายเขาไว้
ระหว่างทางกลับบ้านการเผชิญหน้าที่
ฝากรอยแผลให้ลูกชายของเขาไปชั่วชีวิต

เขาแทบไม่เชื่อว่าลูกชายของเขาจะรอดชีวิต...
เขาคิดว่าเขาต้องสูญเสียลูกชายของเขาไปแล้วตลอดกาล
บาดแผลที่ได้รับ..ทั้งทางร่างกาย..และทางจิตใจ...เกินกว่าที่จะเยียวยารักษาได้

ใครจะไปคิดว่าถุงพลาสติกธรรมดาๆ
จะทำให้ถึง **ตาย** ได้...

หลังจากเหตุการณ์วันนั้น ลูกชายของเขาก็เปลี่ยนไป
เขากลายเป็นคนเก็บตัว หลีกหนีผู้คน
และใช้ชีวิตอยู่ภายในห้อง และบ้านเป็นหลัก..
7
MEI
ห้องอ
ในขณะที่ลูกชายของเขาพยายามที่จะรักษาตัวเอง...
คนที่สร้างความเจ็บปวดให้กับเขา
กลับยังใช้ชีวิตอย่างปกติข้างนอกนั่น...
เขาได้แต่ถามตัวเองทุกวัน
"ความยุติธรรมอยู่ที่ไหน?"
ฉันไม่สามารถทนเห็นลูกชายของ
เราตายทั้งเป็นแบบนี้ มันจะ 4 ปีแล้วนะ
... เราจะทำอย่างไรกันดี?
แต่บางที...
ก็ยังมีความหวังอันเลือนราง..
เขารู้มาว่ารัฐบาลต้องการที่จะออก
กฎหมายต่อต้านการทรมาน...
มันทำให้เขาเต็มไปด้วยความหวัง...
ใจเย็นๆนะ ฉันได้ไปเจอทนาย
จากมูลนิธิผสานวัฒนธรรมเมื่อวาน..
ทนายบอกฉันว่า รัฐบาลวางแผนที่จะออก
กฎหมายใหม่ที่สามารถช่วยลูกชายเราได้

เขาเฝ้ารอ...1 ปี... 2 ปี....ผ่านไป..
เขาเฝ้ารอกฎหมายนั้นที่เขาได้ข้อมูลมาจากทนาย....
แน่ล่ะ กฎหมายอย่างนี้ต้องใช้เวลานานในการร่าง

กฎหมายซึ่งท้ายที่สุดแล้วมีเพื่อผดุงความยุติธรรม

ต้นปี 2560 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐบาลทหารได้ประกาศว่า กฎหมายนี้จะถูกส่งกลับไปพิจารณาและรับฟังความเห็นจากฝ่ายต่าง ๆ ก่อนตราออกมาเป็นกฎหมาย เหตุการณ์นี้ทำให้กระบวนการตรากฎหมายล่าช้าไปอย่างไม่มีกำหนด...

ต้องการ
ศึกษา
เพิ่มเติม!

เลื่อนออกไปก่อน!
พักไว้ก่อน!

แต่ความยุติธรรม
มันเลื่อนออกไปก่อน
หรือพักไว้ก่อนได้หรือ?

ร่างกฎหมายต่อต้านการทรมาน และการทำให้บุคคลสูญหาย

ลงโทษการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหายโดยมีโทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต

นำตัวผู้กระทำการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหายมารับผิดชอบต่อการกระทำของพวกเขา

จัดตั้งคณะกรรมการที่จะมาออกหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหาย

ระบุถึงพันธะกรณีในการสืบสวนสอบสวนอย่างลับๆ ล่อๆ หลบๆ ซ่อนๆ เป็นการเฉพาะ

ในขณะเดียวกัน ทางภาคประชาสังคมก็ออกมาให้คำแนะนำเพื่อให้มีการทบทวนร่างกฎหมายให้เป็นไปตามบรรทัดฐานกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

"ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ให้ความคุ้มครองเป็นการเฉพาะกับผู้เสียหายหรือพยานจากการถูกแก้แค้นเอาคืน อีกทั้งยังไม่มีการกล่าวถึงกระบวนการร้องทุกข์ที่เหมาะสม"

พรเพ็ญ คงเจริญรัตน์
ผู้อำนวยการมูลนิธิพัฒนวัฒนธรรม

"ร่างกฎหมาย ควรมีบทบัญญัติเป็นการเฉพาะที่ห้ามการใช้พยานหลักฐานที่ได้มาจากการทรมานในการดำเนินคดีทางกฎหมาย และบัญญัติให้การปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี เป็นความผิดทางอาญา"

คิงสลีย์ แอ๊บบอต
ที่ปรึกษากฎหมายอาวุโส
คณะกรรมการนักนิติศาสตร์สากล

บทที่ 2 : ทำไมการทรมาน ถึงควรเป็นความผิดทางอาญา

ประเทศไทยถูกเพ่งเล็งในระดับ
ระหว่างประเทศเกี่ยวกับข้อกล่าวหาว่า
มีการทรมานมาหลายปี...

ทั้งยังมีข้อกล่าวอ้างว่า มีการบังคับ
บุคคลให้สูญหายอยู่เรื่อยๆ..

นั่นเป็นสาเหตุสำคัญว่าทำไม การบังคับใช้กฎหมาย
ต่อต้านการทรมาน และการทำให้บุคคลสูญหาย
จะเป็นการก้าวย่างสำคัญในทิศทางที่ถูกต้อง

สมชาย นีละไพจิตร
ทนายความสิทธิมนุษยชน

พอละจี 'บิลลี่' รักจงเจริญ
นักเคลื่อนไหวชาวกะเหรี่ยง

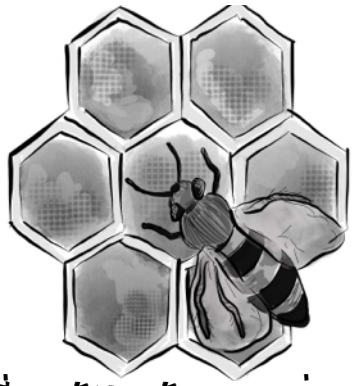

บิลลี่หายตัวไปหลังจากถูกกล่าวหาว่า
ลักลอบเก็บน้ำผึ้งป่าโดยผิดกฎหมาย

รัฐบาลให้คำมั่นสัญญาที่จะที่
ทำให้การทรมานเป็นความผิด
ทางอาญาตอนที่ได้ให้สัตยาบัน
ต่ออนุสัญญาต่อต้านการทรมาน
ของสหประชาชาติ (UNCAT)
เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2550

พันธกรณีซึ่งถูกเขียนในมาตราที่ 4
ของอนุสัญญา

ในวันที่ 10 มี.ค. 2560 สนช.มีมติเห็นชอบ
ให้ประเทศไทยให้สัตยาบัน
แก่อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
การคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับ
ให้หายสาบสูญ ซึ่งลงนามไปในปี 2555

คำมั่นสัญญาที่ยังไม่ถูกเติมเต็ม..

เมื่อครั้งที่ประเทศไทยถูกพิจารณาโดยคณะกรรมการ UNCAT ในปี 2557 ประเทศไทยได้ย้ำถึงคำมั่นสัญญาที่จะทำให้การทรมานเป็นความผิดทางอาญา

2014

2015

เช่นเดียวกับพ่อของลูกชายที่ถูกทรมาน.. ทุกคนต่างก็เฝ้ารอให้ประเทศไทยออกกฎหมายต่อต้านการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหาย

แล้วกฎหมายอยู่ที่ไหนล่ะ?

ในปี 2559 ข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติได้ออกมาแสดงความกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ในประเทศไทยอย่างเป็นทางการ..

"ข้าพเจ้าขอสนับสนุนให้รัฐบาลไทยออกกฎหมายต่อต้านการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหาย โดยด่วน.."

ซาอิด ราอัด อัล ฮุสเซน
ณ ที่ประชุมคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 31

ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้พิสูจน์แล้วว่าการทรมานไม่ใช่แค่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ... แต่มันใช้ไม่ได้ผลเลยด้วยซ้ำ

ความหิวโหย, การกระหายน้ำ.. การอยู่ในที่ๆ อุณหภูมิสูงมากๆ.. การอดอนการนอนหลับ..

วิธีการทรมานต่างๆล้วนให้เกิดผลกระทบกับความทรงจำ ความรู้สึก และการนึกคิด ผู้ที่ถูกทรมานจะสร้างข้อมูลที่ไร้ซึ่งความน่าเชื่อถือขึ้นมา..

เซน โอมาร่า
"ทำไมการทรมานถึงไม่ได้ผล: ประสาทวิทยาศาสตร์ทางการสอบสวน"

ตราบใดที่ยังไม่มีกฎหมายต่อต้านการทรมานและการทำให้บุคคลสูญหาย ผู้กระทำผิดก็จะลอยนวลต่อไปในประเทศไทย ผู้รอดชีวิตและครอบครัวยังคงตกอยู่ในวังวนความหวาดกลัวโดยปราศจากการเข้าถึงความยุติธรรมและการเยียวยาที่เหมาะสม

ในขณะเดียวกันผู้กระทำความผิดยังคงใช้ชีวิตอยู่ในสังคมท่ามกลางความหวาดกลัวของประชาชน

74 ข้อกล่าวหาว่ามีการทรมาน 82 ข้อกล่าวหาว่ามีการบังคับให้บุคคลสูญหาย

และการประติบัติที่โหดร้าย

อ้างอิงจากรายงาน 'บังคับให้มันพูดให้ได้ภายในพรุ่งนี้' ของแอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ซึ่งครอบคลุมข้อกล่าวหาตั้งแต่ปี 2556 ถึง 2558

การทรมานเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและไม่ได้ผลลัพธ์ที่น่าเชื่อถือ ดังนั้นมันควรจะเป็นความผิดทางอาญา

อ้างอิงจากข้อมูลทางสถิติตั้งแต่ พ.ศ. 2523 โดยคณะทำงานด้านการบังคับสูญหายโดยไม่สมัครใจแห่งสหประชาชาติ

ในเมื่อตอนนี้คือเวลาที่เราควรลงมือกระทำ